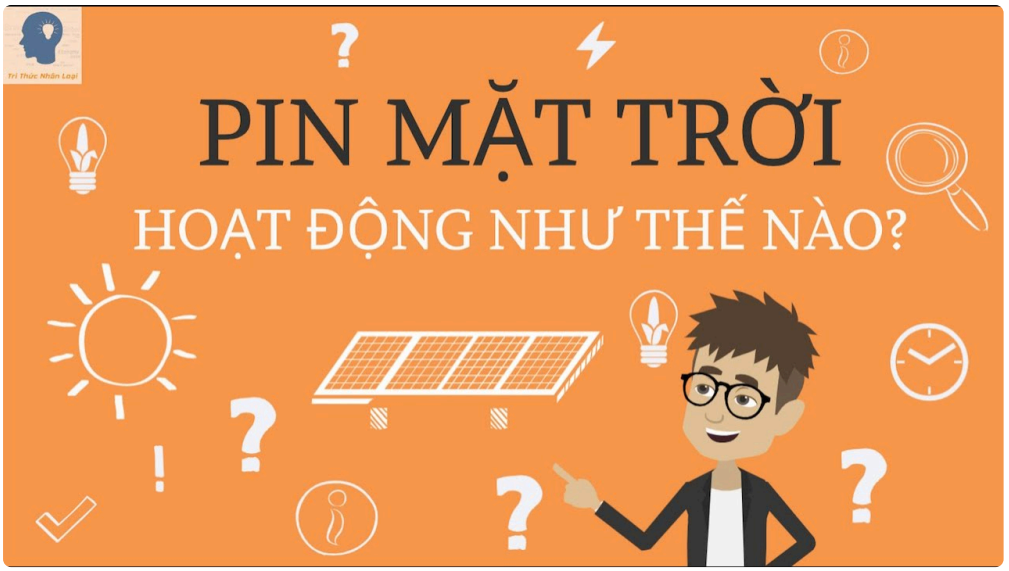

Có những ngày đi công trường, trời nắng đẹp, anh thợ chỉ vào bề mặt mái và nói đại ý: “Mái này còn sống khỏe, lắp lên chắc ra điện ngay thôi.” Nghe thì đơn giản, nhưng thực tế sản lượng điện năng lượng mặt trời thường bị quyết định bởi những chi tiết tưởng nhỏ xíu: góc nghiêng đúng hay lệch vài độ, khoảng hở gió dưới giàn, bóng đổ của một ống thông gió hay bờ tường, cách đi cáp để không cản nhiệt, và cả việc chia chuỗi pin sao cho không bị “đứa chậm nhất kéo cả đội”.

Tối ưu thiết kế để tăng sản lượng không phải kiểu tối ưu bằng may rủi. Nó là tối ưu bằng quan sát, bằng mô phỏng, bằng đo đạc thực tế và bằng những quyết định kỹ thuật có trade-off rõ ràng. Dưới đây là cách tôi thường tiếp cận dự án lắp đặt điện năng lượng mặt trời để sản lượng tốt hơn, ít rủi ro hơn, và vận hành “êm” hơn theo thời gian.

Bắt đầu từ bức tranh năng lượng, không bắt đầu từ tấm pin

Mỗi hệ điện mặt trời là một bài toán cân bằng. Bạn muốn tối đa hóa điện năng lượng mặt trời theo giờ cao điểm, nhưng cũng phải đảm bảo hiệu suất tổng năm, độ bền cơ khí, khả năng thi công, và dễ bảo trì.

Tôi luôn nhắc đội thiết kế một câu đơn giản: sản lượng không chỉ phụ thuộc vào “số lượng tấm”, mà phụ thuộc vào cách tấm nhìn bầu trời trong những tình huống xấu nhất.

Lý do là vì các yếu tố làm giảm sản lượng thường xuất hiện lẻ tẻ, nhưng lặp lại hằng ngày: bóng của mái tôn cao tầng bên cạnh, bóng của cây, bóng của thang bảo trì, hoặc bóng đổ do mảng thiết bị nằm cùng mặt phẳng lắp. Nếu thiết kế chuỗi (string) gom các tấm bị bóng vào cùng một MPPT, hiệu suất toàn chuỗi có thể giảm theo "điểm yếu".

Vì vậy, trước khi chốt số tấm, tôi ưu tiên:

- Vẽ sơ đồ vị trí mặt lắp trên mái và hướng mặt trời theo vị trí địa lý.
- Chạy các kịch bản bóng đổ theo mùa và theo khung giờ (đặc biệt là buổi sáng sớm và đầu chiều, vì đó là khoảng nhiều công trình khác tạo bóng).
- Ước lượng giới hạn chiều dài string, giới hạn dòng điện đầu vào inverter và cách ghép sao cho vẫn tối ưu khi điều kiện thực tế khác mô hình.

Đây là phần "đi tìm bẫy", nhưng nó giúp dự án giảm khả năng bị tụt sản lượng ngay từ đầu.

Góc nghiêng và hướng lắp: đúng không đủ, cần đủ thực dụng

Nhiều người nghĩ tối ưu nghĩa là lấy "góc chuẩn" rồi nhân lên. Thực tế, góc nghiêng tối ưu chịu ảnh hưởng bởi nhiều thứ đồng thời: diện tích mái, chiều cao khung, khoảng cách hàng tấm để tránh bóng, và yêu cầu thoát nước.

Tôi từng gặp một mái có thể chỉnh góc tốt theo tính toán, nhưng khi nâng khung lên để đạt góc đó, khoảng hở giữa các hàng lại giảm, đến tháng có nắng xiên thì bóng đổ bắt đầu cắt vào hàng tấm phía sau. Kết quả là sản lượng tổng năm không tăng, thậm chí giảm, dù riêng một số tháng trông có vẻ ổn.

Vì vậy, tôi xem góc nghiêng như một biến số trong bài toán. Thường sẽ có một "vùng chấp nhận" nơi sản lượng không chênh quá nhiều so với tối ưu tuyệt đối, nhưng thi công dễ hơn và rủi ro bóng giảm rõ rệt.

Với hướng lắp, nhiều hệ có xu hướng ưu tiên hướng tối ưu theo lý thuyết. Tuy nhiên, nếu mái bị giới hạn bởi kiến trúc, đôi khi chọn lệch hướng một chút để giảm bóng và tăng thời gian nắng "đều" lên các chuỗi lại cho kết quả tốt hơn.

Nói cách khác: tối ưu thật sự là tối ưu theo điều kiện của mái, không tối ưu theo bản vẽ lý tưởng.

Quản trị bóng đổ: thứ ăn dần sản lượng từng ngày

Bóng đổ là kẻ thù "lặng lẽ". Nó không làm hệ hỏng ngay, nhưng nó làm năng lượng tích lũy giảm theo từng buổi. Điều nguy hiểm là bóng có thể di chuyển theo mùa, và đôi khi chỉ che một phần hàng tấm trong vài giờ, nhưng lại ảnh hưởng mạnh do cách chia chuỗi.

Tôi thường tối ưu theo nguyên tắc: tách chuỗi sao cho các tấm có điều kiện nắng tương tự nằm cùng một MPPT hoặc cùng một nhóm vận hành. Nếu một phần mái thường xuyên bị bóng bởi chi tiết cố định, hãy cân nhắc chia chuỗi riêng cho vùng đó thay vì "trộn" vào các chuỗi nắng tốt.

Trong một dự án thực tế, nhà có một ống kỹ thuật ở rìa mái. Lúc đầu nhóm thiết kế gom các tấm hai bên vào cùng chuỗi cho nhanh. Chạy mô phỏng cho thấy buổi chiều vài ngày trong tháng bị sụt đáng kể. Sau khi tách chuỗi theo vùng bóng, sản lượng không chỉ tăng ở những ngày "xấu", mà còn ổn định hơn, ít biến động theo thời tiết.

Ngoài việc chia chuỗi, còn có những lựa chọn cơ khí giúp giảm bóng: tối ưu vị trí hàng tấm, kiểm soát khoảng cách giữa các hàng, và hạn chế đặt phụ kiện trên đường đi của ánh nắng buổi sớm hoặc buổi chiều.

Khoảng hở thông gió và nhiệt độ: tăng sản lượng bằng cách không để tấm "nấu"

Nhiều người chỉ tập trung vào điện áp và dòng, quên mất một biến quan trọng: nhiệt độ bề mặt module. Điện năng thực tế giảm khi module nóng lên.

Khoảng hở dưới giàn (độ thoáng) giúp không khí đối lưu tốt hơn, giảm tích nhiệt. Đồng thời, cách đi máng cáp, vị trí đặt hộp nối và khoảng cách đến bề mặt mái cũng ảnh hưởng đến nhiệt độ vận hành.

Tôi từng thấy một hệ lắp rất "đẹp", giàn sát mái quá chặt, đường đi cáp gom gọn nhưng lại tạo điểm tích nhiệt. Mùa nóng lên, hiệu suất thực tế tụt rõ hơn so với kỳ vọng. Không phải lúc nào cũng có số liệu ngay, nhưng qua vài tháng vận hành, đội bảo trì sẽ nhận ra tấm hoạt động "nặng" hơn dự báo, và đó là tín hiệu cần tối ưu lại thiết kế thông gió hoặc ít nhất tối ưu cách bố trí cáp và phụ kiện để giảm cản nhiệt.

Điều cần tỉnh táo là: tăng khoảng hở quá mức có thể làm tăng gió tác dụng lên kết cấu, đặc biệt ở khu vực có gió lớn hoặc bão. Vì vậy, tối ưu nhiệt độ phải đi cùng tối ưu cơ khí, không phải cứ để hở là được.

Chia chuỗi (stringing) và MPPT: tối ưu bằng tính tương đồng, không tối ưu bằng số lượng

Nếu bạn đã từng nhìn biểu đồ sản lượng theo ngày, bạn sẽ thấy có những đoạn "dốc" và những đoạn "gãy" không giống nhau. Một phần gãy đó đến từ cách chia chuỗi.

Với các inverter có nhiều MPPT, chiến lược chia chuỗi thường quyết định mức độ "tương đồng" ánh nắng mà mỗi MPPT nhận được. Khi các tấm trong cùng chuỗi nhận nắng khác nhau do bóng hoặc do khác hướng cục bộ, chuỗi sẽ vận hành theo điều kiện kém nhất, kéo hiệu suất toàn nhóm xuống.

Một nguyên tắc thực dụng mà tôi hay dùng là: trong một chuỗi, cố gắng đưa các tấm có cùng rủi ro về bóng, cùng mức tiếp xúc nắng, cùng điều kiện làm việc cơ khí lên một nhóm. Nếu không thể, hãy cân nhắc chấp nhận giảm một phần sản lượng nhưng tránh "kéo tụt cả hệ".

Về mặt cấu hình, còn có vấn đề giới hạn điện áp, giới hạn dòng của inverter và giới hạn dòng định mức trong quá trình thiết kế. Những giới hạn này phải kiểm tra cẩn thận để tránh vận hành ở chế độ bất lợi hoặc vi phạm điều kiện làm việc.

Điểm tôi muốn nhấn mạnh: chia chuỗi không nên làm kiểu "chia đều số tấm cho đẹp". Nó cần dựa vào bản đồ bóng, điều kiện nắng, và mục tiêu sản lượng theo năm.

Vật liệu và độ "chặt" kết cấu: đúng tải gió giúp hệ làm việc lâu dài

Trong thiết kế điện năng lượng mặt trời, phần điện thường hút sự chú ý nhất, nhưng kết cấu lại quyết định độ ổn định và tuổi thọ. Một hệ đúng điện, lắp sai cơ khí, đến mùa gió mạnh có thể bị rung, tạo vi nứt hoặc ảnh hưởng độ thẳng hàng. Độ thẳng hàng dù nhỏ cũng có thể làm tăng sai số góc, từ đó tăng bóng cục bộ.

Tôi từng chứng kiến trường hợp mái có độ lệch nền, đội thi công chỉnh bằng cách "cân đối" tại từng vị trí. Về mặt lắp đặt nhanh, nó ổn. Nhưng về lâu dài, nếu độ chặt và liên kết không đạt chuẩn, kết cấu có thể bị lỏng nhẹ. Không phải lúc nào cũng dẫn đến hỏng ngay. Nó dẫn đến việc hiệu suất theo thời gian giảm nhẹ và chi phí bảo trì tăng.

Tối ưu thiết kế cơ khí không chỉ là chọn thép dày hơn. Nó là chọn đúng cấu hình liên kết, đúng mô-men, đúng khoảng cách giữa các thanh đỡ, và đúng xử lý ăn mòn theo môi trường (gần biển, gần khu công nghiệp, hoặc môi trường ẩm cao).

Ở các vị trí sát bờ biển, tôi ưu tiên giải pháp chống ăn mòn kỹ hơn trong giới hạn hợp lý, vì chloride và hơi muối làm hỏng nhanh hơn nhiều người tưởng.

Thiết kế điện: đi dây gọn, giảm tổn hao, tránh "đốt" tiềm ẩn

Sau khi phần "nhìn nắng" của module đã tối ưu, phần điện tiếp theo ảnh hưởng trực tiếp đến tổn hao. Tổn hao không phải lúc nào cũng thấy qua mắt thường, nhưng có thể xuất hiện dưới dạng sụt áp trên cáp DC, dòng tăng cục bộ ở hộp nối, hoặc nhiệt độ bất lợi ở điểm đấu nối.

Đi dây gọn giúp giảm chiều dài, nhưng quan trọng hơn là giảm các đoạn cáp đi vòng vèo làm tăng tổn hao và tăng khả năng chạm, bám ẩm. Đường cáp AC và DC nên được bố trí có kiểm soát, hạn chế giao cắt không cần thiết. Vấn đề là, dự án trên mái thường có nhiều thiết bị phụ trợ, đi dây "đẹp" đôi khi lại đi dây "đúng nhiệt", và đúng nhiệt thì lại liên quan đến khoảng cách và cách bố trí.

Một điều nữa tôi luôn nhắc kỹ: đầu nối phải được xử lý đúng chuẩn, siết đúng lực, bít đúng mức chống nước. Điện mặt trời là hệ ngoài trời, chỗ rò hơi nước lâu ngày sẽ biến thành câu chuyện sửa chữa.

Nếu làm tốt, hiệu suất và độ ổn định sẽ bớt "trồi sụt".

Sắp xếp layout để tối ưu bảo trì: sản lượng cao, nhưng phải dễ giữ

Thiết kế tối ưu cũng phải tính đến việc vệ sinh và kiểm tra định kỳ. Bụi, phấn hoa, và bẩn bám dần sẽ làm giảm truyền sáng, kéo theo giảm sản lượng điện năng lượng mặt trời. Nếu layout khiến việc tiếp cận khó, đội vận hành có thể trì hoãn vệ sinh lâu hơn lịch mong muốn.

Tôi từng làm một mái mà module che kín gần như toàn bộ diện tích. Vệ sinh vẫn làm được, nhưng tốn nhân lực và thời gian. Khi chi phí vận hành tăng, chủ đầu tư có xu hướng giãn lịch vệ sinh. Kết quả là trong mùa mưa hoặc mùa nhiều bụi, sản lượng thực tế giảm nhiều hơn hệ có thể vệ sinh nhanh.

Cách xử lý là thiết kế lối đi bảo trì hợp lý, chừa không gian thao tác an toàn, bố trí thiết bị theo tuyến dễ tiếp cận, và hạn chế đặt hộp nối hoặc phụ kiện đúng chỗ "chết" khiến kỹ thuật viên không thể thao tác gọn.

Đây là tối ưu gián tiếp, nhưng hiệu quả rất rõ trong vận hành dài hạn.

Mô phỏng và đo đạc: tin vào dữ liệu, nhưng vẫn giữ cảm giác nghề

Mô phỏng ánh nắng (sun path), mô phỏng bóng đổ, và kiểm tra cấu hình string là nền tảng. Nhưng nếu chỉ dựa 100% vào mô hình, bạn dễ bỏ qua một thứ rất đời thường: thực tế mái khác một chút so với khảo sát.

Một bờ tường cao hơn 20 cm so với đo đạc ban đầu, một ống thông gió di chuyển, hoặc một chi tiết dự định lắp sau thay đổi vị trí. Những khác biệt nhỏ này đủ để làm bóng xuất hiện vào một đoạn thời gian trong ngày, từ đó sụt sản lượng.

Vì vậy, tôi thường thực hiện "vòng kiểm" trước khi ra bản vẽ cuối:

- Đối chiếu lại ảnh hiện trạng và kích thước đo trên mái, nhất là các điểm có khả năng tạo bóng.
- Kiểm tra phương án thi công thực tế, xem lắp xong có che hoặc làm thay đổi vị trí nắng so với dự đoán hay không.
- Nếu có điều kiện, dùng kiểm tra mô phỏng cục bộ theo khu vực, không chỉ nhìn tổng thể.

Trong tinh thần đó, tối ưu thiết kế không phải là lần mò, mà là kiểm soát sai số.

Lựa chọn công suất DC so với AC: đừng chỉ “chơi cho đủ lớn”

Một hệ năng lượng mặt trời thường được thiết kế với tỉ lệ công suất DC so với công suất inverter AC (thường gọi là oversizing DC). Oversizing có thể tăng sản lượng khi bức xạ không quá cao, nhưng có thể dẫn tới giới hạn công suất vào những giờ nắng mạnh, nơi inverter bị “đầy”.

Tối ưu oversizing phụ thuộc vào khí hậu, profile nắng theo mùa, và đặc điểm vận hành của inverter. Làm quá lớn có thể làm tăng chi phí module mà không tăng tương ứng sản lượng, trong khi làm quá nhỏ thì bỏ lỡ cơ hội.

Tôi hay nghĩ oversizing như việc chọn tỷ lệ bánh xếp vừa lò nướng. Nướng vừa đủ thì tối ưu. Nướng quá nhiều, lò không chứa hết, phần dư không có ích trong những giờ cao điểm. Nướng ít, lò nhàn rỗi, bạn bỏ phí điện cơ hội.

Vì vậy, nên tối ưu dựa trên mô phỏng và kinh nghiệm vận hành tương đồng khu vực, đồng thời xem xét mục tiêu của chủ đầu tư, ví dụ ưu tiên năng lượng năm hay ưu tiên chi phí đầu tư.

Chọn module, tối ưu hiệu suất theo bối cảnh vận hành

Module không chỉ là thông số hiệu suất danh định. Độ suy giảm theo thời gian, khả năng chịu nhiệt, và cách module vận hành trong điều kiện bóng cục bộ đều ảnh hưởng.

Khi bạn tối ưu layout để giảm bóng và giảm nhiệt, module có cơ hội thể hiện tốt hơn. Ngược lại, nếu thiết kế không tốt, ngay cả module tốt cũng không “cứu” được sản lượng vì chuỗi vẫn bị kéo xuống.

Tôi thường đánh giá module theo mục tiêu thực: khu vực nhiều bụi cần bề mặt dễ vệ sinh, nơi mưa ít cần lịch vệ sinh hợp lý, nơi có bóng từ công trình xung quanh thì phải quan tâm đến cách vận hành trong chuỗi.

Và đừng quên, hệ thống điện năng lượng mặt trời là tổng hòa. Module chỉ là một phần, inverter và thiết kế string là phần quyết định “module tốt có được phát huy hay không”.

Hai kịch bản thường gặp và cách xử lý thực tế

Kịch bản 1: Mái có nhiều thiết bị nhô cao, bóng đổ thay đổi theo ngày

Trường hợp này thường làm mọi người “ngại” vì khó mô phỏng. Nhưng thực ra có thể xử lý tốt nếu bạn phân vùng chuỗi theo bóng, và tối ưu hàng tấm theo khoảng cách để giảm cắt bóng vào giờ quan trọng.

Tôi từng giải bài toán này bằng cách chia chuỗi theo từng khoang mái, tránh gom toàn bộ về một MPPT. Kết quả là sản lượng tổng không chỉ tăng mà còn ít biến động hơn giữa các ngày.

Kịch bản 2: Mái hạn chế diện tích, phải tối ưu bằng cách “xếp khéo”, không phải xếp nhiều

Khi diện tích ít, bài toán chuyển từ “tăng số lượng tấm” sang “tăng hiệu quả trên mỗi mét vuông”. Lúc này góc nghiêng, khoảng hở hàng tấm, lối đi bảo trì, và bố trí cáp trở thành yếu tố quyết định.

Tôi từng thấy dự án ưu tiên xếp dày, khiến hệ khó vệ sinh và tăng nhiệt. Trong mùa nắng gắt, hiệu suất tụt, tổng sản lượng năm không tăng tương xứng. Sau khi điều chỉnh lại layout, chừa khoảng thoáng và tối ưu phân vùng chuỗi, hệ lại cho sản lượng tốt hơn dù số tấm giảm một chút.

Đây là bài học quan trọng: tối ưu không phải lúc nào cũng là “tối đa hóa”.

Checklist nhanh trước khi chốt bản vẽ lắp đặt

Dưới đây là các điểm tôi thường rà soát lần cuối, nhằm tránh những lỗi nhỏ mà thường làm tụt sản lượng hoặc tăng chi phí vận hành.

1. Kiểm tra bóng đổ theo khung giờ, đặc biệt buổi sáng sớm và đầu chiều, xác định vùng tấm bị che thường xuyên
2. Rà soát cách chia chuỗi theo MPPT để các tấm có điều kiện nắng tương đồng được đi chung
3. Đảm bảo có khoảng thoáng dưới giàn phù hợp, tránh “sát mái” quá mức làm tăng nhiệt
4. Tối ưu khoảng cách hàng tấm để giảm nguy cơ bóng cắt khi điều kiện nắng xiên theo mùa
5. Thiết kế lối bảo trì và tuyến vệ sinh hợp lý để duy trì truyền sáng theo thời gian

Nếu https://solarbrano.vn/ danh sách này được hoàn thành, bản vẽ thường “đi” được xa. Nếu bỏ qua một điểm, bạn có thể nhận một khoản sụt sản lượng mà không biết vì sao.

Cách đọc kết quả sau khi lắp xong để tiếp tục tối ưu

Tối ưu thiết kế không dừng ở lúc lắp đặt điện năng lượng mặt trời xong. Nó tiếp tục ở giai đoạn theo dõi và hiệu chỉnh vận hành.

Trong thực tế, tôi thường xem dữ liệu theo chuỗi và theo thời gian, không chỉ xem tổng sản lượng. Nếu một chuỗi luôn thấp hơn phần còn lại trong cùng ngày và cùng bức xạ, rất có thể có vấn đề: bóng mới xuất hiện do công trình phụ trợ, cấu hình string chưa tối ưu, hoặc có điểm kết nối tạo tổn hao.

Cũng có trường hợp hiếm nhưng đáng lưu ý: cài đặt inverter hoặc mapping MPPT không khớp với sơ đồ. Khi đó sản lượng “không khớp cảm giác”, cần đối chiếu lại từ đầu.

Nếu hệ có giám sát tốt, bạn sẽ thấy cơ hội tối ưu nằm trong những khác biệt nhỏ. Và tối ưu tốt thường đến từ việc phân tích các khác biệt đó.

Những trade-off phải chấp nhận (vì tối ưu có giới hạn)

Tôi nói thẳng, tối ưu tăng sản lượng luôn có trade-off. Một số đánh đổi phổ biến:

- Muốn tăng sản lượng bằng cách giảm bóng, đôi khi phải chấp nhận thay đổi layout làm ít tấm hơn, nhưng chất lượng nắng tốt hơn sẽ bù lại

- Muốn giảm nhiệt bằng cách tăng khoảng thoáng, có thể làm kết cấu cao hơn và cần thiết kế cơ khí kỹ hơn để chịu gió
- Muốn tối ưu bằng stringing mịn hơn, đôi khi chi phí đấu nối và thời gian thi công tăng, nhưng sản lượng bù lại nếu làm đúng
- Muốn oversize DC cho năng lượng nhiều hơn, cần kiểm tra giới hạn inverter để không lãng phí tiền vào vùng công suất không khai thác được

Người làm thiết kế giỏi là người biết chọn đánh đổi nào đáng, và chọn ở mức đủ tốt, không chạy theo tối ưu cực trị.

Kết lại bằng kinh nghiệm: sản lượng cao đến từ sự đồng bộ

Nếu phải tóm gọn theo kiểu người đi công trình thì tôi sẽ nói thế này: sản lượng điện năng lượng mặt trời tăng bền vững khi các phần "đi chung một hướng".

Tấm pin được đặt sao cho đón nắng thật, chuỗi được chia để không bị kéo tụt bởi điểm yếu, khoảng thoáng được tính để nhiệt không ăn vào hiệu suất, hệ điện được bố trí để giảm tổn hao và tránh rủi ro nhiệt ở điểm đấu nối, và layout được thiết kế để vệ sinh không trở thành việc quá khó.

Bạn có thể trang bị inverter tốt, pin tốt, nhưng nếu thiết kế chưa tối ưu bóng đổ, hoặc stringing gom điều kiện nắng không tương đồng, sản lượng vẫn sẽ rơi vào vùng kém. Ngược lại, nếu thiết kế "nhìn nắng" đúng, vận hành có dữ liệu để kiểm soát, và công tác lắp đặt điện đảm bảo kết nối chuẩn, hệ sẽ cho ra năng lượng ổn định, ít biến động, và dễ bảo trì.

Đó là kiểu tối ưu tôi thích, vì nó không chỉ làm ra con số cao trên mô phỏng, mà còn giữ được chất lượng khi hệ thật bước vào mùa nắng nóng, mùa mưa ẩm, và những giai đoạn thời tiết khó chịu nhất.